

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2018, sp. zn. VS – 2691-13/ČJ-2018-803001, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2019, č. j. 15 A 60/2018 – 61, v řízení o námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové vznesené žalobcem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 221/2019,

t a k t o :

Soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 221/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v podání ze dne 26. 7. 2019 uplatnil námitku podjatosti proti soudcům 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluši Doškové, JUDr. Karlu Šimkovi a Mgr. Evě Šonkové, kteří mají na základě rozvrhu práce projednat a rozhodnout věc vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 2 As 221/2019.

[2] Námitku podjatosti stěžovatel odůvodňuje tím, že tito soudci mají naprosto negativní poměr i despekt k osobě se zdravotním postižením ve výkonu trestu, přičemž rozhodují způsobem, který doslova otrásá principy soudcovské nestrannosti, neboť nadřezují žalované, což vede k pošlapání práv na informace.

[3] Věc byla v souladu s ustanovením § 8 odst. 3 a 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu.

[4] Soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková se k návrhu na vyloučení vyjádřili tak, že nemají žádný vztah k projednávané věci ani k účastníkům řízení a že podle jejich názoru nejsou splněny podmínky pro konstatování jejich podjatosti ve smyslu ustanovení § 8 s. ř. s.

[5] Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. „*Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“

[6] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[8] Stěžovatel námitku podjatosti soudců 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové fakticky založil na způsobu jejich rozhodování v jiných věcech stěžovatele, s nimiž se stěžovatel neztotožňuje, neboť má za to, že porušila jeho práva.

[9] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, zda soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti. V dané věci bylo podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí soudců 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové zabýval osobní stanovisko stěžovatele. Subjektivní náhled jmenovaných soudců, jak vyplývá z jejich vyjádření, svědčí o tom, že se za podjaté v souzené věci nepovažují.

[10] Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž „*důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“. Uvedená námitka stěžovatele nemůže být proto shledána důvodnou, neboť okolnost spočívající v postupu těchto soudců v jiných věcech stěžovatele, které pro něj nedopadly příznivě (tj. jeho návrhům nebylo vyhověno), nemůže být důvodem pro jejich vyloučení. Jak Nejvyšší správní soud poznamenal v usnesení ze dne 22. 7. 2009, č. j. Nao 48/2009 - 162, „*důležitější rozhodování soudců, které se autoritativně vyslovilo k právům a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli*

pokračování

mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti“. Z těchto důvodů nemůže tvrzení stěžovatele, že soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková fakticky rozhodli v jiných věcech stěžovatele podle jeho názoru nezákonně a na úkor jeho práv, založit jakékoliv pochybnosti o jejich nepodjatosti v dané věci. Z ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s. totiž vyplývá, že okolnosti spočívající v rozhodování jmenovaného soudce v jiných věcech nemohou být důvodem pro jejich vyloučení.

[11] Nejvyšší správní soud dále zkoumal poměr jmenovaných soudců k projednávané věci. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[12] V projednávané věci však žádný z těchto důvodů ze spisového materiálu nebyl zjištěn. Nelze dovodit, že by soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková stěžovatele jakýmkoliv způsobem znevýhodňovali či poškozovali. Ani jmenovaní soudci si nejsou vědomi přímého poměru k věci nebo k účastníkovi, jak vyplývá z jejich vyjádření k námitce podjatosti. Jmenovaní soudci fakticky uvádí, že k projednávané věci ani k účastníkům žádný osobní vztah nemají a nejsou jim známy žádné okolnosti, které by je z projednávání a rozhodnutí věci vylučovaly.

[13] Vzhledem k tomu, že stěžovatelem uvedené skutečnost nemohou být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti stěžovatel netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud, že soudci 2. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 221/2019.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu